

6 DE MAIG A VALÈNCIA

RAFA GIL

La unió d'un poble múltiple

Una nació unida, basada en la pluralitat i la integració. D'això se sentien part els assistents a la multitudinària manifestació del 6 de maig a València. Els Països Catalans eren reivindicats com la victòria enfront de la derrota de fa tres-cents anys.

Per primera vegada, Acció Cultural convocava una manifestació per recordar l'ocupació borbònica no només del País Valencià, sinó també la de Catalunya i la de les Illes Balears. L'entitat volia fer evident que els Països Catalans han patit un dolor comú, i que la millor garantia per afrontar el futur, és avançar plegats.

Les previsions d'assistència eren optimistes. Entre altres motius, perquè el PP havia provat de prohibir l'espectacle de Lluís Llach a la plaça de bous, encara que després va haver de recular. Però així i tot, el nombre de manifestants va superar de llarg els càlculs. Segons els organitzadors, s'hi van congrega 60.000 persones (la Policia Local, però, diu 8.000, i la Policia Nacional, 7.000). La plaça de Sant Agustí, des d'on va començar el seu recorregut la gran serp de manifestants, brollava en plena vesprada. Destacava l'enorme quantitat de joves (més que cap any anterior), la presència de manifestants de totes les terres de cultura catalana —inclosa la Franja de Ponent—, i les representacions de cultura popular que esquitxaven la con-

centració. Totes elles, conjugades des del prisma de barreja que caracteritza la manifestació. Així, la banda de la Unió Filharmònica d'Amposta interpretava sons tan valencians com "Paquito el Xocolatero", mentre al seu costat es movien colles de dimonis, bastoners, i uns gegants vinguts d'Arenys de Mar.

Les fileres de gent caminaven al llarg del centre de València, corejant rítmicament "in-de-pen-dèn-ci-a!". La concentració es va definir, en la seua major part, per un caràcter festiu i si bé la seriositat reivindicativa es trobava en el contingut, el continent, generalment, apareixia fresc, sorollós. En la capçalera, més enllà de la festa, destacaven les pancartes principals. La primera, la d'Acció Cultural, era portada pel rector de la Unitat Autònoma de Barcelona i president de la Institució Joan Fuster, Carles Solà, els escriptors Joan Francesc Mira i Josep Vicent Marqués, el secretari general d'ACPV, Eliseu Climent, i el president de la mateixa entitat, Vicente Martínez Sancho, el director de cinema Ventura Pons i el locutor Xavier Grasset. En les filades següents apareixien polítics com Joan Ribó, Pasqual Mollà, i Glòria Marcos, d'Esquerra Unida; Joan Puigercós i Ernest Benach, d'Esquerra Republicana de Cata-

Una vista de la capçalera de la manifestació. L'organització diu que s'hi van sumar 60.000 persones.

6 DE MAIG A VALÈNCIA

RAFA GIL

RAFA GIL

A l'esquerra, la segona pancarta de la congregació, la de la Institució Joan Fuster. És zona de polítics, entre altres, Joan Ribó i Pasqual Mollà, d'EUPV, o Ernest Benach, d'ERC. Al costat, una imatge de la plaça de Sant Agustí, on va començar la manifestació.

RAFA GIL

RAFA GIL

Tots els territoris de cultura catalana hi estaven representats. També la Franja de Ponent. En la imatge de l'esquerra, la pancarta del Casal Jaume I de Mequinensa. A la dreta, ciutadans d'Alacant i Elx manifesten el solatge català de les seues terres.

RAFA GIL

Moltes formacions polítiques hi eren presents, com ara la secció jove del Bloc Nacionalista Valencià o Unió Democràtica. En la foto, els representants del Front pel País Valencià i ERC.

lunya; Joan Francesc Peris, de Nova Esquerra; i David Hammerstein, dels Verds. I més encara: dirigents del Front pel País Valencià, com ara Agustí Cerdà, i una representació dels Joves del Bloc Nacionalista Valencià, d'Iniciativa per Catalunya, del PSAN, del sindicat de l'ensenyament valencià STE-PV i dels joves d'Unió Democràtica. També, tot un seguit de plataformes i associacions progressistes, com ara Salvem el Cabanyal, o la Coordinadora per a la Defensa del Xúquer, i a títol personal, alguns antics polítics socialistes, com ara Vicent Soler, ex-vice-president de les Corts Valencianes, a més de representants de tots els Casals Jaume I.

Quan la manifestació discorria pel conegut carrer de Colom, dos

RAFA GIL

RAFA GIL

RAFA GIL

RAFA GIL

joves de la Plataforma per la Unitat d'Acció despenjaren en una façana d'El Corte Inglés una gran pancarta que clamava per la independència dels Països Catalans. La riuada humana va desembocar en la plaça de bous, on l'organitzador de l'acte, Eliseu Climent, va pronunciar un discurs en què, fent referència a la globalització, reclamava la unió de tots els ciutadans del país per crear un territori "reconciliat amb la seua identitat i alhora obert a totes les cultures". Climent va definir aquest projecte com un futur cada vegada més possible. Els milers de persones reunides a la plaça de bous hi van coincidir a plena veu.

Tot l'acte va estar esquitxat de festa i joventut. També, de cultura popular, com la que representen els bastoners de Montmeló (foto de dalt a la dreta).

Joan M. Oleaque

RAFA GIL

Eliseu Climent, va pronunciar un manifest en la plaça de bous. En el seu parlament, el promotor de l'acte reivindicava un país unit, però obert i plural.

A la foto, la pancarta de la Plataforma per la Unitat d'Acció que dos joves amb caputxa i barretina desplegaren sobre El Corte Inglés. Tot seguit, es despenjaven de la façana i desapareixien entre la gent.